

SJÖORGANISATIONEN
och dess
ROLL INOM
SCIENTOLOGY-KYRKAN

Frank K. Flinn, fil.dr
Biträdande professor i religionsvetenskap
Washington University, Saint Louis, Missouri
Amerikas förenta stater

Januari 2010

SJÖORGANISATIONEN
och dess
ROLL INOM
SCIENTOLOGY-KYRKAN

SJÖORGANISATIONEN
OCH DESS ROLL INOM SCIENTOLOGY-KYRKAN

INNEHÅLL

I. Kvalifikationer	1
II. Sjöorganisationen och dess roll inom Scientology-kyrkan	3
A. Religiösa ordnar, öst och väst	3
i. Buddhistiska munkordnar	3
ii. Kristna klosterliga religiösa ordnar	6
B. Sjöorganisationen	10
C. Kollektivt liv	12
D. Golden Era Productions	13
E. Scientology – video- och ljudmaterial	15
F. E-metern	15
III. Sjöorganisationens disciplin när det gäller jämförbara religiösa upplevelser	16
IV. Slutsats	19

Frank K. Flinn, fil.dr
Biträdande professor i religionsvetenskap
Washington University, Saint Louis, Missouri
Amerikas förenta stater

Januari 2010

SJÖORGANISATIONEN *och dess* ROLL INOM SCIENTOLOGY-KYRKAN

I. KVALIFIKATIONER

Jag är för närvarande anställd som biträdande professor i religionsvetenskap vid Washington University St. Louis, Missouri, där jag undervisar i kurser i ”Kristendom i den moderna världen”, ”Nya religiösa rörelser i Amerika”, ”Den nordamerikanska religiösa erfarenheten”, och ”Introduktion till världens religion.” Dessutom arbetar jag oberoende som författare, redaktör, föreläsare och konsult inom områdena teologi och religion. Jag är medlem med gott anseende i American Academy of Religion. En kopia av min meritförteckning bifogas här till.

Jag fick en fil.kand. i filosofi år 1962 från Quincy University, Quincy, Illinois, kandidatexamen i teologi *magna cum laude* år 1966 från Harvard Divinity School, Cambridge, Massachusetts, och en fil.dr i speciella religiösa studier år 1981 från St. Michael's College, Toronto School of Theology, Toronto, Ontario. Mina doktorandstudier inkluderar en undersökning av uppkomsten av nya religiösa rörelser i USA och utomlands efter andra världskriget, med hänvisning till deras trossystem, livsstilar, ledarskap, motivation och uppriktighet, materiella existensstillstånd, och bruket av religiös terminologi. Som en del av mina doktorandstudier undersökte jag också forna sekteristiska rörelser, såsom Qumran samhället, Orphism, de mystiska religionerna, medeltida religiösa ordnar och sekteristiska rörelser. Jag var en Fulbrightforskare i filosofi och forntida österländska religioner vid Heidelbergs universitet under åren 1966–67 och en National Defense Foreign Language Fellow (Title VI) in Semitic Languages at the University of Pennsylvania under åren 1968–69.

Utöver min akademiska utbildning i religiösa studier har jag haft intensivt personligt engagemang i det religiösa livet som munk i Order of Friars Minor (Orden för minderåriga munkar), populärt känt som Franciscans (franciskanermunkarna). Jag började i Preparatory Seminary (prästseminariet) när jag var 12½ år gammal. Vid 18 års ålder tog jag munkkappan och började lärotiden för ett år av bön, meditation och tystnad. Vid 19 års ålder år 1958 avlade jag mina första, temporära löften om fattigdom, kyskhet och lydnad. Från 1958 till 1962 studerade jag filosofi och de fria konsterna. År 1962 avlade jag de slutliga högtidliga löfterna om fattigdom, kyskhet och lydnad, varefter jag påbörjade mina formella studier i teologi, inklusive de kristna skrifterna, systematisk teologi, etik, kanonisk rätt, kyrkans historia och arkeologi etc. Fattigdomslöftet innebar att jag ägde absolut ingenting, inte ens kläderna på min kropp. Jag bodde i tre olika kloster i Illinois och Ohio och besökte många andra i hela Mellanvästern. År 1964 bestämde jag mig för att lämna klostret. Jag följde alla kanoniska procedurer för en laglydig avgång och fick dispens från mina löften direkt från påven Paulus VI år 1965. Jag förblir praktiserande romersk-katolik. Som munk, upplevde jag en typ av religiöst liv mycket likt vad medlemmar i Sea Organization har när det gäller studier, disciplin, och engagemang.

Före min nuvarande position vid Washington University, undervisade jag vid Saint Louis University i St. Louis, Missouri, där jag var utexaminerad handledare för masterprogrammet i religion och utbildning och föreläste om "Den amerikanska religiösa erfarenheten" under 1977–79; och University of Toronto, Ontario, där jag var handledare i jämförande religion under 1976–77, St. John's College, Santa Fe, New Mexico, där jag var handledare i Great Books Program från 1970 till 1975; LaSalle College, Philadelphia, Pennsylvania, där jag var föreläsare i bibliska studier och religionsantropologi under 1969–73 (sommarsessioner), Boston College, Chestnut Hill, Massachusetts, där jag var föreläsare i bibliska studier under 1967–68, och Newton College i Sacred Heart, Newton, Massachusetts, där jag var föreläsare i bibliska studier.

Sedan år 1968 har jag skrivit såväl som föreläst om uppdykande religiösa rörelser i Nordamerika och annorstädes under 1800-talet och 1900-talet, inklusive Great Awakening, shakerismen, mormonismen, Seventh Day Adventism, Jehovas vittnen, Ny harmoni, Oneida-samhället, Brook Farm, Unification Church, Hare Krishna-rörelsen och Scientology-kyrkan. Jag har ofta föreläst i ämnet nya religioner vid högskolor, universitet och professionella konferenser i USA, Kanada, Europa, Japan, och Folkrepubliken Kina. Jag har också gett vittnesmål inför Förenta staternas kongress, New Yorks lagstiftande församling, och lagstiftande församlingar i Ohio, Illinois och Kansas om olika aspekter av dessa traditionella religioner och dagens nya religioner om vilka jag har långsiktig förstahandskunskap. I olika forum och domstolsfall har jag avgett åsikter och vittnesmål angående den Helige Andes samfund för att binda samman kristendomen (Unification Church), Scientology-kyrkan, den hinduiska Vaisnavites (Hare Krishna), WICCA,

Bruderhof, Christian Militia, Anabaptist Amish, Christian pre-millennialists, Rastafarians, och andra.

Jag har studerat Scientology-kyrkan på djupet sedan 1976, inklusive dess omfattande skrifter. Genom besök på Scientology-kyrkor och center i Los Angeles, Gilman Hot Springs, Kalifornien; Clearwater, Florida, St. Louis, Portland, Oregon, Toronto och Paris, har jag bekantat mig med de dagliga funktionerna i religionen. Jag har genomfört ett stort antal intervjuer med enskilda medlemmar i Scientology-kyrkan och har observerat scientologer som engagerar sig i de centrala religiösa verksamheterna i samfundet. Jag är också bekant med det mesta av den existerande litteraturen om Scientology, som sträcker sig från verk av objektiv lärdom till journalistiska rapporter till partiska reportage, både positiva och negativa. På basis av denna omfattande studie, och i ljuset av min akademiska bakgrund och min fortsatta professionella erfarenhet, har jag format åsikterna som uttrycks nedan.

II. SJÖORGANISATIONEN OCH DESS ROLL INOM SCIENTOLOGY - KYRKAN

Jag har blivit ombedd att kommentera om Sjöorganisationen (Sea Org) som en religiös orden inom den bredare religionen Scientology-kyrkan. Baserat på mina år av forskning och praktisk erfarenhet med Scientology, tar jag det som givet, inklusive de anledningar som anges nedan, att Scientology-kyrkan är en äkta religion som innehåller ett system av trossatser, religiösa utövningar, inbegripet ritualer och beteendekodexar, och en identifierbar grupp av troende som skriver under på och understöds av dess trossatser och religiösa bruk.

A. RELIGIÖSA ORDNAR, ÖST OCH VÄST

i. Buddhistiska munkordnar

Innan jag kan diskutera Sjöorganisationen som en religiös orden, är det först nödvändigt att diskutera religiösa ordnar, i öst och väst, så att vi kan få ett perspektiv på naturen och funktionen i dessa religiösa institutioner inom religion i allmänhet. Det finns två grundläggande paradigmer av religiösa ordnar i historien. Först har vi orden för munkar och nunnor (Pali *bhikkhus* och *bhikkhunis*) grundad av Gautama Buddha (ca 563–483 f.kr.), som följer hans upplysning eller uppvaknande (*bodhi*). Buddhas första gemenskap av troende (*sangha*) bestod först enbart av munkar, sedan nunnor och slutligen efterföljande lekmän. Syftet med religiösa ordnar då som nu är att bevara, skydda och främja Buddhas läror och sprida dem över hela världen.

Buddha kallade sin religion för ”Sanningens disciplin” (Pali *Dhamma Vinaya*) och hans klosterregel för män och kvinnor är precis det, en sanningsdisciplin. Den huvudsakliga målsättningen i den buddistiska religionen och huvudsyftet med de religiösa ordnarna är att ta upp strävan att få frigörelse (*moksha*) från fysisk, känslomässig och andlig smärta för alla medvetna varelser. Buddha lärde ut de fyra ädla sanningarna som leder till den ädla åttafaldiga vägen. De fyra sanningar är (1) allt liv är anpassat av smärta och/eller elände (*dukkha*); (2) detta lidande orsakas av begär (*tanha*), önskan efter onda saker eller orimlig längtan efter bra saker; (3) det är möjligt att bli befriad från detta lidande; och (4) vägen till frigörelse är den ädla åttafaldiga vägen. Den åttafaldiga vägen består i att utveckla och upprätthålla (1) rätt kunskap; (2) rätt attityd eller perspektiv; (3) rätt tal eller sanningsenlighet; (4) rätt handlande; (5) rätt leverne eller yrke; (6) rätt ansträngning; (7) rätt aktsamhet; och (8) rätt fattning/uppförande i alla situationer. Om man följer dessa sanningar och den åttafaldiga vägen, kan man uppnå tillståndet av *nirvana*, en term som är svår att översätta men innefattar idéer såsom en inneboende humanitet, sinnesfrid, glädje och, i slutänden, total frigörelse från cykeln av *samsara*, födelse och återfödelse i tid och rum.

Precis som med västerländska klosterliga kodexar, utvecklade Buddhan regler, protokoll, uppförandekoder, och bestraffningar på ett fall för fall basis. Den första buddistiska klosterliga kodexen, *Patimokkha* innehöll 227 principer eller bestämmelser för män och 331 för kvinnor. Det finns i *Vinaya Pitaka* (”Korg med disciplin”), den första av *Tripitakas* (”Tre korgar”) som utgör Palis buddistiska principer av religiösa skrifter. Denna kodex, som först utvecklades inom traditionen, blev senare modellen för alla efterföljande koder i Mahayanatraditionerna i Tibet, Kina, Korea och Japan.

Buddistmunkar ger högtidligt löften att leva ett liv av stramhet och anspråkslöshet, att skandera och meditera flera timmar om dagen. Närmare bestämt svär de att överge 10 aktiviteter som skulle kunna hindra dem från att fullfölja den åttafaldiga vägen: (1) att döda med avsikt; (2) att stjäla; (3) sexuella relationer; (4) att ljuga; (5) att inta berusningsmedel av något slag; (6) sång, dans, spela musik (sekulärt sammanhang); (7) att använda parfym eller bära kroppsdekorationer; (8) att sitta på troner eller ligga på tjugiga sängar; (9) att äta efter mitt på dagen (tiden varierar i andra traditioner); och (10) hantera guld eller pengar. Mahyanas buddistmunkar och nunnor tar också ”bodhisattvas löfte”, och lovar av medkänsla att rädda alla lidande medvetna varelser, även om de är oräkneliga och försök att rädda dem skulle ta flera miljarder år.

Den strikta disciplinen inom klostret bevarar harmonin i samhället så att Buddhas läror kan hållas högt inombords och bäras fram på ett äkta vis till lekmännen utanför. På samma vis

finns det strikta regler för uppförande i relationen med lekmän och människor i allmänhet. Munkar och nunnor är fanbärarna för den buddistiska religionen.

Före och efter prästvigning genomgår buddistiska munkar och nunnor intensiv utbildning när det gäller alla aspekter av Buddhas läror, klosterlig kodex, såväl som psykologisk, filosofisk och metafysisk inläring. Det sistnämnda är särskilt omfattande i tibetansk buddism. Klosterlivets regler är allomfattande. De styr hur och var man skall sova, vilka skrudar man skall bära och vad de skall tillverkas av, eget uppförande både innanför och utanför klostret, vilka mediciner man skall använda och hur man skall ge dem, hur man kan få en allmosa, och vilka straff som skall utmätas om man bryter mot regeln.

I Theravadabuddism finns det två typer av regelbrott. Det första, som kallas *parajika* (Pali ”besegra”) är allvarlig. De inkluderar (1) avsiktligt mord, (2) sexuellt umgänge, (3) stöld och (4) att hävda en högre grad av upplysning än vad man verkligen har uppnått. Det sista påbudet visar att munkorden har grader av meditation och upplysning som de eftersträvar och som de är skyldiga att vara fullständigt sanningsenliga om. Nunnor har 4 mer *parajikas* att undvika, för det mesta som har att göra med sexuella förbindelser. Om en person skulle ägna sig åt dessa, kommer den personen att ”tillbakavisas” från *sangha* permanent och tvingas vänta åtminstone till nästa livstid för att få återuppta vägen till upplysning. Thannissaro Bikkhu, *Bhikkhu Patimokkha/Bhikkhus disciplinkodex*, sidorna 2–6.

Den andra typen av regelbrott kallas *sanghadisesa* (Pali ”kollektiv överträdelse”). Det omfattar en rad mindre sexuella överträdelser, falska anklagelser mot andra munkar eller nunnor, och uppmuntran av söndring. Under den här kategorin sätter samhället sig till doms över förövaren, och beroende på fallet, påtvingar antingen botgöring för förbättring eller förvisar en syndare som upprepar överträdelsen. Procedurförordningarna är mycket omständliga. De olika typerna av överträdelser inkluderar sexuella ämnen (masturbation; samlag när man avlagt klosterligt löfte; begäran om personliga allmosor för sig själv eller andra); bygga en meditationshydda med privata donationer och utan godkännande av *sangha*; vittna falskt mot en annan munk eller nunna; och anstifta eller stödja en schism inom gemenskapen. *Ibid.*, sidorna 3–4, nr 10. Det finns ett stort antal handböcker och kommentarer som tar upp alla typer av överträdelser och korrektiv.

Det finns också procedurer och regler för munkar som helt enkelt vill lämna det religiösa brödrskapet medan de upprätthåller andliga harmoniska relationer med *sangha*. Det är vanligt för unga män och kvinnor i traditionen att bli munkar eller nunnor under en period av en månad eller mer och sedan gå ut och återuppta sin tillvaro i den sekulära världen. Den period

de spenderar i klostret ger dem ett ”fotfäste” på frigörelse och upplysning för deras senare liv. De lämnar klostret på ett regelmässigt och ordnat sätt som respekterar religionens ideal.

Buddistiska munkar och nunnor lever i stängda och bevakade inkvarteringar. Det finns portaler för in- och utgång. Precis som med kristna munkar och nunnor, måste en medlem söka tillåtelse av en överordnad för att lämna klostret och har skyldighet att rapportera in vid återvändandet. Som framgår av Bikkhus disciplinkodex, varje aspekt av medlemmens livsboning, perioder av studier och meditation, mat, kläder, sätt att tigga, kontakt med nunnor och lekmän, mat, medicin etc. – är noggrant tillsedd och övervakad. Om en medlem skulle fly under ogynnsamma omständigheter – vare sig han har begått en allvarlig överträdelse som i paragraferna 14 och 15 ovan, eller helt enkelt gett sig av på ett oklart sätt – skulle hans munkkamrater och nunnor eftersträva att föra honom tillbaka för att rätta till saker på ett kanoniskt sätt. Anledningen till detta är enkel för den troende: att helt enkelt ”sticka sin väg” skulle vara att utsätta sig själv för det förskräckligt tillståndet av att ge upp *moksha* i den här livstiden.

Buddistkloster drar in inkomster på olika sätt. Mycket pengar kommer in genom allmosor. Många drar in betydande inkomster från begravningar och minnesceremonier och andra ritualer för att hedra förfäder. En del tillverkar radband och andra heliga föremål såsom små statyer av Buddha, rökelsebrännare, böneflaggor och andra heliga redskap för försäljning till de trogna. Japanska kloster producerar också te och andra saker för att försörja sitt leverne. Men nästan alla kloster i alla traditioner är djupt involverade i att kopiera eller trycka sina skrifter för eget bruk eller för att säljas till andra klosterliga stiftelser eller till fromma utomstående.

Vad som är viktigt är dock att se till att munkar och nunnor i religiösa ordnar ser alla aspekter av sina liv som bidrag till deras uppdrag att uppnå frigörelse från egna begär och att upprätthålla idealet om upplysning för lekmän i allmänhet. Även anspråkslösa uppgifter – såsom att rensa ogräs i trädgården, baka bröd, sopa klostergångar, rengöra avträden – förstås på ett religiöst sätt. Dessa ordinära uppgifter bidrar till att munkordern utvecklar attityder av ödmjukhet, blygsamhet och lydnad, utan vilka deras framsteg i olika stadier av meditation som leder till upplysning och spridning av det buddistiska idealet skulle försämrats eller omintetgjord.

ii. Kristna klosterliga religiösa ordnar

Kristna klosterliga religiösa ordnar utvecklades från den religiösa önskan att imitera Jesus Kristus liv. I slutet av andra århundradet och senare tog imitationen formen av en viss asketisk riktning. Munkar i övre Egypten försökte imitera Jesus vistelse i öknen (Matteus 4:1-11, Markus 1:12-13, Lukas 4:1-13), under vilken han fastade, bad och led och övervann frestelser från Satan.

De första munkarna och nunnorna associerade med dem, kallas eremiter (från grekiska *eremos* ”öken”) som levde ett liv i celibat, fasta, bön och meditation i ensamma grottor, med sammankomster endast för att fira nattvarden på söndagar. St. Anthony av Egypten (ca 251–356) är modellen för eremitmunken.

I den andra fasen började munkar och nunnor i olika kloster att leva tillsammans. Denna form av klosterlivets religiösa ordnar kallades tillbakadragna (från grekiska *koinos* ”vanliga” + *bios* ”liv”) och beskriver de som gick samman för att dela ett gemensamt liv i en imitation både av Jesus med sina lärjungar och den tidiga kristna kyrkan vars medlemmar delade med sig av alla saker, inklusive sina ägodelar (Apostlagärningarna 4:32). Snart utvecklade de kollektiva munkarna och nunnorna regler som formade mönstret för deras gemensamma liv. De samlades i gemensamma kloster under andlig ledning av en abbot eller abbedissa. Det första kända styrelsesättet formulerades av St. Pachomius av Egypten (ca 292–348). Han besöktes av St. Basil av Caesarea i Cappadocia (330–379 f.kr.) som antog Pachomius styrelsesätt för sitt *Asetikon*, modellen för styrelsesätt för österländsk kristendom till denna dag. Basils styrelsesätt blev i sin tur mönstret för *Rule of St. Benedict*, formulerat av St. Benedict of Nursia i Italien (480–547). Benedikts styrelsesätt blev i sin tur paradigmet för alla efterföljande styrelsesätt av religiösa ordnar och religiösa samfund i västerländsk kristendom. St. Pachomius styrelsesätt är fortfarande i full effekt och efterlevs av de koptiska munkarna i det Vita munkklostret i Egypten (White Monastery in Egypt), det äldsta i den kristna världen, och andra koptiska kloster i andra länder. St. Basils styrelsesätt är också i full effekt i munkklostren i Mt. Athos i Grekland och över hela den österländska ortodoxa världen. Samma gäller för *Rule of St. Benedict* som direkt efterlevs av benediktinermunkar över hela världen och indirekt genom de många katolska religiösa ordnar vars regler formgavs efter St. Benedikts.

Det fanns olika typer av institutionella munkkloster. En del var åtskilda med avseende på kön. Vissa inkluderar personer av båda könen som levde i separata lokaler men slöt sig samman för speciella festdagar och firanden. Andra inkluderade flyglar för munkar, nunnor och gifta medlemmar. Ett exempel på det sistnämnda är keltisk kristen klosterliv, som rädde på Irland, i Wales, Skottland och Bretagne fram till kyrkomötet i Cashel år 1172.

Rule of St. Benedict kan sammanfattas i frasen *Ora et labora* (”Be och utför fysiskt arbete!”). Regeln kräver att medlemmar avlägger högtidliga löften om kyskhet, lydnad (till abbot eller abbedissa), och (personlig) fattigdom. Den täcker alla aspekter av klosterlivet: kläder, mat, sovande, bön och sång, prästvigning, kontor inom klostret (abbot/abbedissa, rektor, dekaner, munkskänk etc.); korrigerande av fel och bannlysning etc. Dessa regler är mycket lika de buddistiska klosterreglerna. Inte alla kristna religiösa ordnar eller samhällen avlägger

samma typ av högtidliga löften, men alla förbinder sig till regler för bön, meditation, fasta, och uppförande. The Society of Jesus, vanligen känt som jesuiterna, avlägger de tre löfterna om fattigdom, kyskhets och lydnad och också ett fjärde löfte att resa varsomhelst i världen dit påven väljer att skicka dem.

Under rubriken *ora* ("Be!"), är benediktinermunkar och nunnor tvungna att recitera eller sjunga under de gudomliga timmarna (Matins, Lauds, Terce, Sext, None, Vespers, och Compline) i enlighet med Psalm 119:164: "Sju gånger om dagen prisar jag dig för dina rättfärdiga lagar." Se *Rule of St. Benedict*, kapitel 16, sidan 31. Dessa böner åtföljs av perioder av meditation på teman från Bibeln och andliga skrifter. Munkar och nunnor förväntas också att studera inte bara Bibeln men humaniora och filosofi som kommer att förbättra deras teologiska kunnande och hängivna liv. Denna typ av studier står buddismen mycket nära.

Under rubriken *labora* ("Arbete!"), ägnar sig munkar och nunnor åt både hårda fysiska och mentala arbetsuppgifter som discipliner som bidrar till det andliga livet (*Rule*, kapitel 46). I första ledet var kopiering, bindning och överföring av texter i Bibeln, teologiska och filosofiska skrifter som hjälp för att förstå och tolka Bibeln, och *Rule* i sig. En av de handkopierade heliga skrifterna från Septuagint Greek Bible, som kallas *Codex Sinaiticus* (datum: ca 350) producerades i ett kloster i öst, förmodligen Cesarea i gamla Palestina, och bevaras på St. Catherines grekiska kloster vid Sinai berg. Så vitt vi vet, hade nästan alla gamla heliga skrifter, översättningar och exemplar av Bibeln ett klosterligt ursprung. Idag håller religiösa ordnar stram kontroll över alla publikationer som har att göra med deras styrelsesätt, teologi och andra läror som är specifika för ordern. Alla officiella religiösa publikationer måste innehålla en kyrklig *nihil obstat* ("ingenting som står i vägen" för skriften som skall publiceras) och ett *imprimatur* ("den får tryckas") som officiellt beviljats av abboten, abbedissan eller andra överhuvuden för den religiösa ordern. På liknande sätt styrs och kontrolleras alla officiella religiösa publikationer antingen genom biskopen för ett biskopsstift eller konferens av biskopar, eller den romersk-katolska påven i Rom eller Eastern Orthodox Ecumenical patriarch i Istanbul (Konstantinopel). Ett hyllat klosterligt tryckeri som trycker de religiösa avhandlingarna om benediktinordern idag är St. Meinrad Abbey Press, ett institutionellt dotterbolag för St. Meinrad Abbey i St. Meinrad, Indiana. St. Meinrad Press, som tryckerier av andra religiösa ordnar, använder medlemmar från ordern, som inte får någon lön, och utomstående med speciell expertis, som betalas enligt rådande löneskalor.

Under medeltiden spenderade munkkloster och nunnekloster oändligt många timmar på att skapa textade manuskript av Bibeln, massiva gobelänger som visar dramatiska bibliska scener och formgivning för skulpturer och fönster med färgat glas som pryder oräkneliga

katedraler från Sicilien till England. Som exempel, behöver man bara nämna Book of Kells, som nu förvaras i manuskriptsamling på Trinity College, Dublin, Bibelgobelängerna som visar typologiska scener ur Gamla testamentet som pekar på Nya testamentet, inrymt i Burrell Collection, Glasgow, Skottland, och Chartres katedral. För de icke läskunniga, ofrälse vid den tiden var dessa bilder, som många historiker av religiös konst har beskrivit dem, ”Bibeln i sten, på pergament, och i färgat glas”. Den här typen av aktivitet ser ut som ”arbete” i sekulär bemärkelse, men för den fromma munken eller nunnan var detta heliga verk helt och hållet en del av *Opus Dei* eller ”Guds verk”, för att använda St. Benedikts fras, som att mässa De gudomliga timmarna, eller bedja och meditera.

Klosterlivet inkluderade och inkluderar fortfarande att sköta åkrar, att föda upp olika slags djur, driva kvarnar vid vattendrag och floder till förmån för klostret och omgivande lekmanabönder, att utveckla nya typer av plogar och jordbruksmaskiner, och dräkter (mässhakar, prästkappor etc.) och heliga bägare (nattvardskalkar, oblattallrikar, rökelsekar etc.) för religiösa ceremonier, och tillverka religiösa föremål såsom ikoner, avbilder, radband, och krucifix. Denna form av arbete var och ses som en väsentlig del av det fulla andliga livet för en munk eller nunna.

Precis som med de buddistiska klosterreglerna, har *Rule of St. Benedict* detaljerade steg för att disciplinera och bannlysa eller åter släppa in munkar och nunnor som har felat och fallit bort ifrån reglerna för ordern. *Rule of St. Benedict*, Kapitel 23–28, sidorna 36–39. Bestraffningarna inkluderar knäböjande med utsträckta armar under långa perioder, påtvingad tystnad, späkning genom gissling med en piska eller bärande av tagelskjorta, måltider i isoleringscell, fysisk disciplin, och som en sista utväg, direkt uteslutning, men att ta hand om den vilsegångnes själ hålls allra högst enligt föreskrifterna som återfinns i Nya testamentet. En bannlyst medlem anses vara en som ger upp sin frälsning och som riskerar elden i ett evigt helvete. Medlemmar som umgås med en bannlyst medlem utan vägledning av abboten eller abbedissan riskerar att få samma bestraffning. *Ibid.* Kapitel 26, sidan 38. Disciplinering sker under ”kapitel”, som traditionellt hålls i kapitelhus. De kallas ”kapitel” därför att sessionerna som övervakar ordningen för klostret och reglerar uppförande föregicks av att man läste ett kapitel från ordens styrelsesätt. Under kapitlet avgör munkar eller nunnor ärenden i det dagliga livet i klostret, inklusive offentligt erkännande av synder och överträdelser mot styrelsesättet. Syndande medlemmar ställs vanligtvis inför en särskild övervakande kommitté av andra munkar eller nunnor som avgör vad för slags disciplin eller bestraffning som passar överträdelserna.

Som i buddismen, kan medlemmar av kristna kloster och religiösa ordnar lämna ordern på ett legitimt och harmoniskt sätt. Eftersom romersk-katolska munkar avlägger allvarliga, i motsats till regelbundna eller tillfälliga heliga löften, måste de först få vad som kallas en dispens (från

deras högtidliga löften) från själva Vatikanen. De bibehåller sitt goda förhållande med den officiella kyrkan, under förutsättning att de iakttar korrekta procedurer när de lämnar, väntar tills dispensen är slutförd enligt kanoniska regler, och inte öser förakt över sin moderkyrka. Om de misslyckas med att uppfylla dessa föreskrifter riskerar de klander, interdikt (förbud mot alla sakramenten såsom äktenskap, försoning [bekännelse], nattvard och smörjelse) och/eller bannlysning, en total separation från kyrkan och dess gemenskap.

B. SJÖORGANISATIONEN

Sjöorganisationen (Sea Organization), eller ”Sea Org” i Scientology-kyrkan hade sitt ursprung bland en liten grupp scientologer som följde Scientologys grundare, L. Ron Hubbard (1911–1986), på en längre tids resor till sjöss med början år 1967. Det var under dessa resor som L. Ron Hubbard företog sig att utveckla de andligt avancerade Opererande thetan (OT)-nivåerna i auditeringsprocessen. Dessa djupt engagerade scientologer som bevittnat L. Ron Hubbards religiösa arbete bildade Sjöorganisationen genom att avlägga högtidliga löften att tjänstgöra i en miljard år för att visa sitt engagemang för Scientology-kyrkan och dess mission. Sjöorganisationsmedlemmens miljardårslöfte motsvarar nästan exakt det Löfte av oändlig medkänsla som avges av den som åtar sig att bli en bodhisattvas i Mahayanabuddismen: ”Bodhisattvan beslutar: jag tar på mig bördan av allt lidande ... Jag måste rädda alla dessa [medvetna] varelser från strömmen av Samsara [cykel av pånyttfödelse som kommer av att utföra dåliga gärningar] ... jag lovar att stå fast under varje tillstånd av bedrövelse i oräkneliga eoner; och så kommer jag att hjälpa alla människor till frihet, i alla tillstånd av bedrövelse som kan påträffas i varje världssystem överhuvudtaget.” Citerat från Edward Conze, ed., *Buddhist Texts through the Ages* [Buddhistiska texter genom tiderna], (New York: Harper & Row, 1954), sidan 131. Den texten överensstämmer med Scientology-tro inte bara när det gäller kosmologi (många universa eller galaxer), utan även när det gäller längden på Sjöorganisationens löfte (oräkneliga eoner av tid) såväl som det ultimata andliga målet (frihet).

Det här mönstret i Scientology-kyrkans historia överensstämmer med bildandet av den första klosterliga *sangha* runt Gautama Buddha, de första munkarna som följde St. Benedikt, och det första jesuitsamhället som bildades omkring St. Ignatius av Loyola (1491–1556). Religiösa ordnar åtar sig att följa deras religioners läror på ett föredömligt sätt. Som dominikaner- och franciskanermunkarna uttrycker det, de väljer vägen som leder till perfektion.

Medlemmar i Sjöorganisationen engagerar sig helhjärtat och evigt för att tillgodose Scientology-kyrkans trosbekännelse: att upprätthålla människors rättigheter, inklusive deras andliga rätt till mental hälsa och för att bekräfta den grundläggande godheten hos

mänskligheten, och det övergripande målet av överlevnad som är nära förknippat med frälsning av anden. Se *Scientologys trosbekännelse*. Vägen till överlevnad är först och främst att cleara (avlägsna, rensa) planeten från alla engram, de negativa effekter och skador i människors liv som strider mot överlevnad, och att höja så många människor som möjligt till deras fulla andliga potential, ett tillstånd som scientologer kallar Opererande thetan (OT), någon som har makt över materia, energi, rum och tid.

Termen ”överlevnad” inom religionen Scientology är den motsvarande, jämförande teologiska idén till vad buddisterna kallar *moksha* eller ”releasement” (frigörelse) och vad kristna kallar ”frälsning” eller ”försoning”. För scientologerna, utspelar sig överlevnad på nivåerna av de åtta dynamikerna: (1) drivkraften att själv existera som en individ, (2) drivkraften att ha sex och familj, (3) drivkraften att existera i större sociala grupper, (4) drivkraften att existera som mänskligheten själv och inte bara som en grupp eller nationalitet, (5) drivkraften att existera som en del av djurriket och inte bara som en typ eller art i naturen, (6) drivkraften att existera som det fysiska universum (materia, energi, rum och tid), (7) drivkraften att existera som en ande, som scientologer kallar thetan, och (8) drivkraften att existera som oändlighet eller Gud.

Scientologer tror att det enda sättet att överleva på alla åtta dynamikerna för människor på den här planeten kan uppnås genom att bli av med engram så att de kan bli fullt Opererande thetaner i tjänsten att rädda mänskligheten och planeten. Det enda sättet för att det skall hända är att så många människor som möjligt får utbildning och auditering. Inom Scientology är Sjöorganisationen den grupp som ägnar sig andligt ”dygnet runt” åt att säkerställa att viktiga, grundläggande religiösa mål och processer bevaras, skyddas, fortsätter, publiceras och missioneras till världen. Sjöorganisationen är av avgörande betydelse för Scientologys överlevnad som en världsreligion.

Därför att Sjöorganisationen spelar en sådan viktig teologisk och kyrklig kodex inom Scientology-kyrkan, undertecknar medlemmar i Sjöorganisationen *En sjörgmedlems kodex* som innehåller löften och åtaganden i full överensstämmelse med de olika typerna av högtidliga löften som tas av buddistiska och kristna munkar och nunnor. *En sjörgmedlems kodex*. Ett klosterlöfte är helt enkelt ett högtidligt sätt att ge ett religiöst löfte. Dessa löften inkluderar att försöka realisera de åtta dynamikerna för det största goda för det största antalet människor; att tillhandahålla utbildnings- och auditeringsteknologi så etiskt som möjligt inom Scientology; att tillhandahålla rätt ledarskap för alla andra scientologer genom den exakta användningen av utbildnings- och auditeringsteknologier i Dianetics och Scientology; att uppvisa ett exempel på service åt andra; att uppvisa ett passande uppförande och en upphöjd arbetsetik; att hålla medlemmar i Sjöorganisationen ansvariga; och att skydda Sjöorganisationen från falska

attacker och att framhärda. Denna nivå av engagemang är typiskt för religiösa ordnar under historiens lopp.

Idag är antalet medlemmar i Sjöorganisationen mer än femtusen (5 000+) över hela världen. På grund av deras särskilda uppdrag inom Scientology övervakar de utbildning och auditering på alla nivåer och betjänar direkt de övre nivåerna av utbildning och auditering. Medlemmar i Sjöorganisationen innehar, på grund av deras högtidliga löften att hålla och främja de autentiska lärorna av grundaren L. Ron Hubbard, nyckelpositioner inom ledarskap och medarbetarskap i de större Scientology-kyrkornas divisioner, inklusive Religious Technology Center (RTC) och Church of Scientology International (CSI).

C. KOLLEKTIVT LIV

Medlemmar i Sjöorganisationen delar ett kollektivt liv. De sover tillsammans i små grupper eller som gifta par. De har gemensamma måltider. Tillsammans gör de utbildning och auditering, de centrala sakramenten i Scientology, för att framåtskrida uppför Bron till total frihet. De studerar Scientologys skrifter och Sjöorganisationens regler tillsammans. De håller och deltar i ceremoniella festligheter tillsammans. De bär en gemensam uniform. De deltar också i rekreation tillsammans som en grupp. Alla dessa typer av religiösa aktiviteter delar Scientology med medlemmar av religiösa ordnar runt om i världen. Detta andliga kollektiva liv gör det möjligt för Sjöorganisationen att uppfylla dess höga religiösa mission, bevarandet och överförandet av L. Ron Hubbards läror och det noggranna och exakta bevarandet och leveransen av utbildnings- och auditeringsteknologi.

Som framgår av avsnitt 3 ovan, levde jag själv klosterlivet i sex år. De kollektiva rummen för övernattning, måltider, religiösa aktiviteterna i Sjöorganisationen som jag observerat både i Hollywood år 1998 och Scientology International Base vid Gilman Hot Springs år 2009 överensstämmer exakt med min erfarenhet som fransiskanermunk. Jag hade måltider gemensamt; studerade Bibeln, ordens styrelsesätt och andra teologiska avhandlingar med mina munkkollegor, bad De gudomliga timmarna gemensamt och bar den traditionella dräkten för franciskanordern. Om observationen kan tillåtas var Sjöorganisationens boende, även om ingalunda lyxigt definitivt mera rymligt än det som jag upplevt som munk.

Det finns en annan sak som Scientology-basen vid Gilman Hot Springs delar med klostren jag bodde i. De flesta kristna kloster var traditionellt omgivna av klostermurar. Termen kloster (cloister) är på latin *claustrum* och betyder helt enkelt inhägnat område, ett ord som också kommer från samma latinska term. Syftet med dessa murar var att hålla inkräktare utanför

och bevara helgden av det religiösa livet inom klostret. Medan jag var i klostret behövde jag tillstånd från den religiösa förmyndaren för att gå utanför klostret och var tvungen att anmäla mig vid min återkomst. Varje viktig aspekt av mitt liv styrdes av ordens regler och föreskrifter som gällde det speciella klostret jag var i, precis som beskrivits ovan. För utomstående, kan det verka som jag bodde i en ”fängselik” miljö, men jag hade valt den livsstilen för att söka min frälsning som munk och jag accepterade fritt dessa omständigheter. Det råder inga tvivel om att det fanns psykologiska och sociala restriktioner för att man skulle hålla sig innanför. Men jag kunde lämna, även om det skulle (vilket det gjorde) innebära att jag skulle vara på egen hand med få resurser. Jag valde att lämna på ett välordnat och kanoniskt vis, så mitt utträde inte blev traumatiskt; men jag skulle också ha kunnat ”hoppa över muren” som andra gjorde. I min resa till den internationella basen vid Gilman Hot Springs observerade jag exakt samma typ av situation. Det finns påtryckning för att människor inte skall lämna, men om de är fast beslutna kan de göra det. Precis som en del kanske hävdar att de klosterliga hinder jag levde under var ”fängselika,” så kan andra göra anspråk på att regler som omger Sjöorganisationens medlemmar hindrar deras frihet. Men medlemmar kan och har lämnat Sjöorganisationen på samma sätt som medlemmar av buddistiska och katolska religiösa order kan och har lämnat sina kloster.

D. GOLDEN ERA PRODUCTIONS

Golden Era Productions ligger på vad scientologer kallar den internationella basen eller Gold Base vid Gilman Hot Springs. Liksom Frälsningsarmén använder titlar och bildspråk från armén för att beskriva deras kamp med social och andlig ondska i samhället, så använder Scientology nautiska termer, i enlighet med L. Ron Hubbards erfarenhet med havet som en amerikansk officer i flottan och hans föreställning om den andliga resan som färd över tid och rum. Centret vid Gilman är således en ”bas”. Det har kontor för Religious Technology Center och Church of Scientology International, inklusive Golden Era Productions.

Gold är för närvarande ansvarig för fyra typer av produktion och publicitet. För det första producerar den filmer, ljudband och dvd:er som används för religiös utbildning och auditering och för att sprida tron om Scientology. För det andra har Gold sofistikerade anläggningar för att bevara och återställa videorna och banden av L. Ron Hubbard, Scientologys grundare och yttersta källan till all Scientology-lära, för slutlig distribution. För det tredje har Gold faciliteter för att översätta och reproducera cd-skivor, dvd:er och band för Scientologys missionsarbete runt om i världen. För det fjärde producerar Gold annat reklammaterial och material för service till allmänheten som kan användas av Kyrkan. Gold har också anläggningarna för produktion av E-metrar (elektro-galvanometrar) för användning i utbildning och auditering.

Alla organisationer, produktioner och aktiviteter på Gold som beskrivits ovan och som observerats av mig är religiösa till sin natur. Faktum är att de är anmärkningsvärt lika de organisationer, produktioner och aktiviteter som jag deltog i eller observerade när jag var munk.

Religious Technology Center äger alla varumärken för Scientologys religiösa skrifter, inklusive Dianetics. Dess uppgift är att övervaka det noggranna och eviga bevarandet, överförandet och tillämpning av all Scientology-doktrin och praxis som finns i de skrivna och inspelade orden av L. Ron Hubbard. Scientology strävar efter att göra det så exakt och omsorgsfullt som möjligt, eftersom Kyrkan anser att överlevnaden av universum på alla åtta dynamikerna ytterst beror på den exakta, korrekta tillämpningen av auditeringsteknologin. Missionen och funktion av Religious Technology Center är av avgörande betydelse för Scientology-kyrkan. Medlemmarna i Kyrkan tror uppriktigt att den förnuftiga funktionen inte bara för dem själva, men alla andra människor på planeten hänger på det minutiösa bevarandet och tillämpningen av Scientologys utbildnings- och auditeringsteknologi. I denna funktion, överensstämmer Religious Technology Center exakt med funktionen för kongregationen för den romersk-katolska tros läran. Syftet med denna kyrkliga församling är att övervaka de officiella publikationerna och lärorna i katolska kyrkan och för att korrigera och disciplinera de den anser som kätterska eller vars undervisning är inexact doktrin.

Religious Technology Centers aktiviteter är att garantera att alla former av auditering levereras korrekt och att standarden på den religiösa teknologin, som den fastställts av grundaren L. Ron Hubbard, troget har följts strikt, för att försäkra att den religiösa doktrinen och utövandet upprätthålls på ett rättroget sätt. Religious Technology Center när det utför dessa funktioner överensstämmer nästan exakt med den romersk-katolska kongregationen för tros läran, vilken styrdes av påven Benedict XVI innan han upphöjdes till påvedömet. Det religiösa kontoret genomför undersökningar, tester, och rättegångarna mot religiösa skrifter och utövningar av katolskt religiösa, teologer och lekmän för att säkerställa att dessa skrifter och utövningar är i enlighet med skrifterna (Bibeln) och traditionen i kyrkan, inklusive dess trosbekännelser, råd och påvliga påbud. Det här är en form av "sec[urity] checking" nästan identisk med Scientologys bruk. Varken romersk katolicism eller Scientology anser att denna form av övervakning är "bevakning" eller "undersökning" i den sekulära eller civila uppfattningen av dessa termer, men den viktigaste metoden för att bevara renlärigheten av deras doktriner och överensstämmelsen med deras tillämpningar av dessa doktriner. Ingen ifrågasätter att alla religioner i världen har rätt att bevara sina doktriner och utövningar och bibehålla den ortodoxa standarden.

Denna exaktheten i både Scientology och romersk katolicism – vilken ofta verkar ”obsessiv” för den fientlige eller likgiltige observatören – är gemensam för de flesta organiserade religioner i världen. Den latinska termen *sacer* innebär att något är både ”heligt” och ”farligt” på samma gång. Till exempel, trodde de gamla grekerna att om man inte genomförde begravningsritualer i exakt rätt ordning, sade böner exakt som de överlämnats, och erbjöd precis rätt offer på rätt sätt och i rätt ordning, blev påföljden en hög risk att själen från de avlidna inte skulle ta sig över till Öarna för de välsignade utan vandra omkring på jorden ständigt hemsökande eller till och med orsaka de levande skada. Den romersk-katolska kyrkan publicerar vad som kallas *The Roman Ritual* som i detalj beskriver exakt hur riter och ceremonier skall utföras. Underlåtenhet att exakt följa formeln för en ritual, till exempel döpa någon med rinnande vatten medan man uttalar den exakta formeln ”Jag döpa eder i Fadern, Sonen och den Helige Andes namn” – kan göra riten fullständigt ogiltigt och ineffektivt. Samma kriterium gäller för hur Scientology och medlemmar av Sjöorganisationen tänker och agerar när det gäller deras utbildnings- och auditeringsteknologi. Den måste publiceras och tillämpas på ett exakt korrekt sätt. Annars kommer clearing av en person från ett engram eller förflyttning upp till nästa nivå på Bron att vara ineffektiv och ogiltig.

E. SCIENTOLOGY - VIDEO - OCH LJUDMATERIAL

Samma princip gäller omsorg och noggrannhet för video- och ljudproduktioner. Under sin livstid påbörjade L. Ron Hubbard video- och ljudprojekt för att främja och leverera rätt teknologi för Dianetics och Scientology. Idag uppfyller Golden Era Productions helt enkelt uppdraget som givits av Kyrkans grundare. Studior, utrustning och resurser på Gold tjänar grundarens ursprungliga syfte och mission.

F. E - METERN

Samma princip gäller för tillverkning av E-metrar på Gold. För en opartisk utomstående verkar E-metern vara en elektro-galvanometer som används för att testa elektriska reaktioner i handflatorna. För en scientolog är E-metern vad religioner världen runt kallar en sakramental artefakt. I Scientology är utbildning och auditering huvudsakramenten. Föremål som används för att assistera utbildning och auditering – speciellt E-metern – är sakramental. E-metern är helt jämförbar med de heliga redskap och dräkter som används i romersk katolicism (mässhakar, nattvardskalkar, monstranser, oblattallrikar, rökelsekar etc.) eller i buddismen (rökelse, cymbaler, cirklar, diamond Vajra scepters (diamant-vajra-spiror) etc.). Enligt Scientology, är användning av E-metern viktig för att säkerställa att teknologin har levererats exakt och precis som L. Ron Hubbard fastställde i sina skrifter och kommunikationer.

Enligt skeptikern, är det välsignade brödet och vinet i den romersk-katolska nattvarden, rent kemiskt bara vin och bröd, över vilket någon sagt böner. Enligt den fromma romersk-katolska och österländske ortodoxa kommunikanten, är det brödet och vinet kroppen och blodet från deras frälsare. Enligt skeptikern mäter E-metern elektriska förändringar som avges från svett i handflatorna. Enligt den fromme scientologen indikerar E-metern andliga tillstånd hos själen – huruvida ett engram eller annat hinder kvarstår eller om personen är fri att gå vidare uppåt till nästa andliga nivå på Bron till total frihet.

III. SJÖORGANISATIONENS DISCIPLIN NÄR DET GÄLLER JÄMFÖRBARA RELIGIÖSA UPPLEVELSER

Som nämnts ovan har många religiösa traditioner tagit till andlig disciplin för att instruera medlemmar till högre stadier av andligt liv eller för att korrigera felande troende. Dessa disciplinåtgärder har historiskt sett inkluderat sådana procedurer som ecklesiastiska förfrågningar, formella förmaningar, rättsliga avgöranden, botgöring (bön, fasta, tystnad, isolering, fysiskt arbete etc.), tillfällig avstängning, avskedande, och, som en sista utväg, uteslutning och bannlysning. Som de flesta andra religioner har Scientology-kyrkan procedurer för hantering av felande medlemmar. Procedurerna finns i olika policybrev och Flag Ordrar av L. Ron Hubbard.

Som en akademiker inom världsreligion kan jag intyga att metoderna för disciplin i Sjöorganisationen är en standardmässig och vanlig religiös sedvänja. Jag kan även intyga att jag själv upplevde många liknande disciplinära åtgärder när jag var medlem i Order of Friars Minor (franciskanermunkar) från 1958–64. De viktigaste formerna av disciplin förtjänar särskild kommentar.

Kommunikation av medlemmar i Sjöorganisationen med samhället utanför är betydligt mer omfattande än vad som är tillåtet enligt reglerna för kloster som utövas av många kristna religiösa ordnar och av buddistmunkar i Japan och på andra ställen. Discalced Carmelites (barfota karmelitmunkar), till exempel, är förbjudna all kontakt med världen utanför efter att de frivilligt inträtt i ordern. När jag gick igenom novitiate (det första året) i Order of Friars Minor hade jag minimal kontakt med världen utanför och då endast med uttryckligt tillstånd från min novismaster. Vid tillfällen när medlemmar av religiösa ordnar kommer till andliga reträtter är de avskilda från världslig kontakt. Religiösa ordnar av nunnor såsom Poor Clares begränsar kraftigt möjligt umgänge med en medlem i ordern, till och med av familjemedlemmar, som

tillåts besöka bara tre eller fyra gånger om året och vars besök är begränsat till högst två timmar. Klosternunnor kan inte ha någon direkt fysisk kontakt med familjemedlemmar och måste tala med dem genom döljande skärmar. Dessutom skickas felande katolska medlemmar av religiösa ordnar och prästerskapet, inklusive de som faller offer för alkohol och droger, in i *retiro* (avskildhet), eller rehabiliterande isolering, tills de helats och kan återuppta sina plikter. Att medlemmar i Sjöorganisationen genomgår begränsad avskildhet från världen under en rehabiliterande period överensstämmer med allmän religiös utövning över hela världen.

Reglerna för alla kristna religiösa ordnar kräver att munkar, bröder och nunnor avlägger högtidliga löften av lydnad, och ett andligt ödmjukt uppförande är centralt i detta löfte. För att visa ödmjukhet, krävs ofta att medlemmar av religiösa ordnar utför enkla uppgifter och fysiskt arbete som skulle vara förnedrande och degraderande för utomstående. Som fransiskanermunk som genomgick utbildning för att bli präst, städade jag latriner, skalade potatis, gallrade i trädgården, rensade ogräs från sprickor i trottoaren, tvättade och vek tvätt, och sopade korridorer. Man kan hitta uppmaningar till ödmjukhet i Rule of St. Benedict, Kapitel 7. Det benediktinska andliga mottot är *Ora et labora* ("Be och gör fysiskt arbete!") och det inbegriper de mest ödmjuka uppgifterna i lika hög grad för de lägsta av noviser till den mest upphöjda av abbotar. I japanska zenbuddistklostren krävs det ofta av deras andliga mästare, att de som strävar efter *satori* (upplysning) att de utför repeterande och till synes fullständigt meningslösa uppgifter, såsom att sopa ett skinande rent golv om och om igen. Det faktum att medlemmar i Sjöorganisationen, som lovat att tjänstgöra i en miljard år, kan tvingas att utföra fysiskt arbete och enklare och till och med förödmjukande sysslor, särskilt som en del av en period av rehabilitering eller disciplin, kommer inte som en överraskning för en som är utbildad inom religion.

De som lever klosterliv, som cisterciensmunkar och Trappists, håller ofta sena nattvaker och sover så lite som tre eller fyra timmar per natt. Under dessa vaker, mässar munkarna rituellt och mediterar under tystnad. Jag levde på detta vis i sex år som munk. Under mitt novisår, gick jag upp på natten 00:30, skanderade psalmer i en timme, mediterade i ytterligare en timme, återvände till sängen och steg upp för bön igen vid 07:30 för ytterligare sång och morgonmessa. Det är ett normalt förfarande för Trappists att stiga upp 03:15 för kollektiv bön och meditation. Många munkar och nunnor kan ta på sig smärtsam disciplinering, såsom gissling av kroppen på fredagar till åminnelse av gisslingen av Jesus innan han korsfästes. Österländska yogier går till och med så långt som att genomborra kroppen med spikar för att visa att anden står över materia. Vid sidan av dessa andliga disciplineringar, är Scientology-kyrkans praxis blek i jämförelse.

Medlemmar i olika religiösa ordnar "låses ofta in" på kvällen och sätts under "övervakning" utan att vara "fängslade". Kloster i USA och över hela världen är låsta på natten. Klostersektioner i kloster tillhörande Discalced Carmelites och Poor Clares förseglas även med ytterligare portar och barriärer. När noviser genomgår utbildning och när felande munkar och nunnor placeras under restriktion, kontrolleras de noga, och hålls under ständig övervakning och är till och med begränsade till vissa delar av klostret. Jag har förstahandserfarenhet av begränsning och övervakning. Målet med restriktion är att stänga av den religiöse från störande moment i världen så att de kan uppnå andligt ljus eller reformera felande sätt.

Som nämnts ovan, är Scientology inte ensamt när det söker att bannlysa medlemmar som är ovilliga att genomgå prov, kyrkliga rättegångar, procedurer och disciplinering för att återfå fullvärdig status som kyrkmedlem. Romersk-katolska kyrkan har ett liknande förfaranden för schismatiska, kätterska eller på annat sätt avvikande medlemmar som sammanställts i Code of Canon law (Kodexen för kanonisk lag). Många Pietist Brethren (Pietistbröder)-kyrkor som Amish och Old Order Mennonites praktiserar en form av kyrklig exkommunicering som kallas "bannlysning" eller "tar avstånd". Exkommunicerade är helt avskurna från trosgemenskapen och medlemmar tillåts inte ens ha affärsförbindelser med den uteslutna parten. Dessutom, är en make/maka förbjuden att sammanbo med en bannlyst partner.

I Scientology, har medlemmar i Sjöorganisationen, på grund av deras större engagemang för Scientologys mål och religionens mål, historiskt sett förväntats leva ett mer avhållsamt liv än vanliga medlemmar. En del kristna religiösa ordnar, allmänt kända som "munkordnar" som benediktiner och cistercienser, tar högtidliga personliga löften om fattigdom, medan klostret kan äga egna byggnader för bön, studier och tillbedjan och land för odling. Andra religiösa ordnar, allmänt kända som "bröder" såsom franciskaner och dominikaner, tar högtidliga löften om absolut fattigdom, det vill säga, de får inte äga någonting som individer eller som en grupp som en imitation av Jesus som inte ägde någonting. Bröderna får endast använda egendom, den verkliga ägaren är påvedömet. En trappistmunk lever i en tom cell, sover på en halmmadrass med nakna träskivor under, och äger två dräkter och en uppsättning arbetskläder. När jag var broder utförde jag många nyttiga arbetsuppgifter, inklusive att undervisa i filosofi, arbeta som bibliotekarie, driva ett tryckeri, och göra inköp utanför klostret. För detta arbete fick jag absolut ingen lön annat än mat och husrum och en dräkt. Jag hade inga pengar att gå på bio för, att shoppa personliga saker utanför för, eller äta ute vid enstaka tillfällen. När jag lämnade broderskapet efter sex år fick jag en summa på \$500.00, en flygbiljett och en kostym. Jämfört med de metoder som används av många andra religiösa ordnar, är livsstil och monetära arrangemang i Scientology-kyrkan, om något, generösa.

Faktumet av konflikter mellan omvända och deras egna familjer och även första äkta hälften är lika gamla som religionen själv. Det var Jesus själv som sade: ”Jag har kommit för att sätta en man mot hans far och en dotter mot hennes mor” (Matthew 10:35), och ”Den som älskar fader och moder mer än mig är mig icke värdig; och den som älskar son eller dotter mer än mig är mig icke värdig” (Matthew 10:37). Kostnaden för lärjungeskap kan vara mycket hög. Både St. Franciscus av Assisi och St. Thomas av Aquinas, två av de mest betydelsefulla karaktärerna och helgonen i katolicismen, kidnappades av deras familjer, som försökte tvinga dem bort från deras livsstil i deras respektive tiggardordern. Separation från familjen är en vanlig praxis i klosterlivet både för män och kvinnor. Trappister, karmeliter, och cistercianner klipper ibland av alla förbindelser med omvärlden, inklusive telefonsamtal, brev, besök. Eremiter på Mt. Athos i Grekland lever i fullständig enslighet och ofta umgås de inte ens med munkbröder och andra eremiter. När jag var en fransiskanermunk och gjorde mitt novitiat, kunde jag inte prata med vem som helst utanför klostermurarna utan uttryckligt tillstånd, jag kunde endast ta emot ett brev i månaden från mina föräldrar, min post var föremål för genomläsning av ledaren för noviser och jag fick inte delta i begravningen av min farfar. I första brevet till korintierna 7:15 rekommenderar aposteln Paulus att en konverterad kvinna tillåts skilsmässa och omgifte i tron om hennes första man förblir fientligt inställda mot tron. Som nämnts ovan i paragraf 28, hotar Rule of St. Benedict med bannlysning av varje broder som umgås med en annan bannlyst munk utan godkännande av abboten, så att en sådan kontakt inte skall förorena broderns andliga liv. Old Order Mennonites och Amish kräver att en make/maka undviker den andre om denne har satts under bannlysning. Siddharta Gautama (ca 563–483 f.kr.), känd för oss som Buddha, kände sig tvingad att överge sin far och mor, hustru och barn och tron och herravälde för att kunna följa upplysningens väg som asket. Berättelsen om nästan varje stor omvändelse i religionens historia innehåller ett tema av separation från en tidigare livsstil och kopplingar till världsliga saker, inklusive familj, som kan hämma eller förhindra andliga framsteg. I jämförelse, är Sjöorganisationens medlemmars kontakter med omvärlden moderata till liberala.

IV. SLUTSATS

Diskussionen ovan bör klargöra en sak: det kollektiva livet och aktiviteterna i Sjöorganisationen inom Scientology-kyrkan är fullständigt förenliga med det kollektiva livet och aktiviteterna av traditionella religiösa ordnar, i öst och i väst, i det förflutna och i nuet. Som i buddism och kristendom, tjänar det religiösa brödrskapet av Sjöorganisationen att på ett exemplariskt vis bevara och offentliggöra de läror och den teknologi som upptäckts av L. Ron Hubbard. Målet för Sjöorganisationen är den andliga överlevnaden inte bara för sina egna medlemmar och

medlemmar i Scientology-kyrkan men också mänskligheten och universum självt. I detta är Sjöorganisationen lik de religiösa ordnarna hos de stora religionerna i världen.

Om en personlig observation får tillåtas, jag skulle vilja kommentera att när jag har besökt Sjöorganisationens rum för övernattning, kollektivt liv och aktiviteter i Los Angeles och på Gilman Hot Springs, påmindes jag gång på gång om mina egna dagar i ett franciskanerkloster. Jag studerade, bad och mediterade med samma intensitet som jag observerade att scientologer studerade, arbetade och auditerade. Jag bodde i liknande lokaler och arbetade under liknande omständigheter, jag arbetade i klostrets bokbinderi, och band nya, och omband gamla versioner av Bibeln och teologiska avhandlingar. Jag producerade heliga kort och publikationer för att annonsera ut klostrets arbeten. Det fanns en skillnad: Scientology och Sjöorganisationen drar nytta av de senaste teknikformerna när de utför sitt religiösa uppdrag. Vi glömmer att när kloster först uppstod gjorde de samma sak. När man drar nytta av denna avancerade teknologi följer Scientology-kyrkan helt enkelt mönstret som lagts ner av L. Ron Hubbard själv.

FRANK K. FLINN,
Biträdande professor i religionsvetenskap
Januari 2010